

ЗАЛЬШОВИЦЬКІ КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечникова

ЗРАЗКОВО ПІДГОТУВАТИСЯ ДО ЗИМОВОЇ ІСПИТОВОЇ СЕСІЇ

Повсякденне піклування більшовицької партії, радянського уряду і особисто товариша Сталіна про вищу школу зобов'язує професорсько-викладацький склад і студентів нашого університету більш напруженого працювати над підвищеннем рівня наукової та навчальної роботи.

Основним завданням університету є підготовка висококваліфікованих фахівців — майбутніх будівників комуністично-соціального співіснування.

Кожен студент повинен належливо працювати над вивченням програмового матеріалу зі всіх дисциплін, над глибоким вивченням творів класиків марксизму-лєнінізму, над підвищеннем свого ідейного і теоретичного рівня. Навчаючись в університеті, кожен студент здійснює не свою особисту справу, а виконує свій громадянський обов'язок перед Батьківщиною. Про це добре пам'ятає абсолютна більшість студентів нашого університету. Прикладом умілого поєднання відмінного навчання з великою громадською роботою являються студент III курсу філологічного факультету Г. Збандут, студент IV курсу геологічного факультету В. Степанов, студент III курсу фізико-математичного факультету С. Рубльов та багато інших.

Але є ще ряд студентів, які погано зрозуміли свої завдання або якщо і зрозуміли, то злочинно не виконують їх. Деякі студенти нашого університету, незважаючи на попере-дження з боку ректорату, деканатів та громадських організацій, ще не ліквідували заборгованості за попередню іспитову сесію, продовжують пропускати лекції, семінари, не з'являються на колоквіумах. Студенти В. Попов, А. Кекуа (історичний факультет), Н. Носкова (філологічний факультет), О. Бакланов, А. Сазонов, О. Кухаренко (фізико-математичний факультет) мають заборгованість з весни і не ліквідували її до цього часу. Вони продовжують погано готовуватися до майбутньої іспитової сесії і погано відвідують лекції. Деканати та громадськість факультетів повинні розглянути

тільки більшовицьку наполегливість в підготовці до іспитів, організованість у діяльності всіх кафедр, кабінетів і бібліотек нашого університету, тільки активна діяльність партійних, комсомольських та громадських організацій дадуть можливість успішно закінчити перше півріччя і провести зимову іспитову сесію на рівні вимог, які ставить перед нами більшовицька партія і радянський уряд.

РЕЄСТРАЦІЯ КАНДИДАТІВ У ДЕПУТАТИ МІСЦЕВИХ РАД

Закінчилася реєстрація кандидатів у депутати місцевих органів державної влади. Виборча комісія Ворошиловського виборчого округу № 33 зареєструвала кандидатом у депутати Одескої обласної Ради депутатів трудящих ректора нашого університету доцента П. Л. Іванченка. В числі кандидатів у депутати до Одеської міської Ради депутатів трудящих зареєстровані декан філологічного факультету доцент П. І. Збанду-

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

П-767908

Четвер
30
листопада
1950 року
№ 28 (302)
Ціна 20 коп.

Незабаром розпочнеться зимова іспитова сесія.

Товариши студенти! Наполегливо працюйте над вивченням нового і повторенням пройденого матеріалу! Обов'язок кожної групи, кожного студента добре підготуватися до заліків та іспитів!

ПІДГОТОВКА ДО ВИБОРІВ
У МІСЦЕВІ РАДИ

ЗУСТРІЧ КАНДИДАТА З ВИБОРЦЯМИ

29 листопада у великому актовому залі університету відбулася зустріч виборців з кандидатом у депутати обласної Ради депутатів трудящих тов. М. Т. Чурбаковою-Смук — старшою крановою другої дільниці Одеського порту. На зустріч прийшли понад 500 виборців.

З величезним піднесенням до почесної президії зборів присутні обрали Плютіогору ЦК ВКП(б) на чолі з великим вождем трудящих Сталіним.

Першим взяв слово довірений тов. Цвирко. Він охарактеризував Марію Терентіївну, як одну із кращих стахановок порту, ініціатора соціалістичного змагання, справжнього новатора. Виконуючи із місяця в місяць план, не зупиняючись на досягнутому, вона невпинно домагається вищих показників у роботі. Працюючи за методом Ковальова, стахановка бере від вівреної техніки все, що вона може дати.

Довірена тов. Власова розповіла про ту велику громадську роботу, яку проводила тов. Чурбакова-Смук як член міської Ради депутатів трудящих.

Один по одному на трибуну виходили виборці. Всі вони у своїх промовах дякували більшовицькій партії і товарищеві Сталіну за щасливе, радісне життя, закликали в день виборів голосувати за кандидатів сталінського блоку комуністів і безпартійних.

З великою увагою слухали виборці промову свого кандидата в депутати тов. Чурбакової-Смук, яка розказала про свою роботу в порту.

Після зборів відбувається великий концерт силами артистів театру оперети та жіночого ансамблю акордеоністів філармонії.

ПОЧЕСНЕ ДОРУЧЕННЯ

Наближається день виборів до місцевих Рад депутатів трудящих. Агіатори, яким партійні, комсомольські і профспілкові організації доручили виключно важливе і відповідальнє завдання — агітацію за кандидатів сталінського блоку комуністів і безпартійних — повинні докласти всіх зусиль, щоб з честю виконати це завдання.

Я працюю агіатором. До кожної бесіди з виборцями я старанно готуюсь, намагаюсь просто і зрозуміло розповісти своїм слухачам про наш виборчий закон, про Сталінську Конституцію, про події в нашій країні і за кордоном.

Велику увагу приділяю я питанню боротьби за мир, розказала про авангардну роль Радянського Союзу в боротьбі за мир.

Виборці задають мені багато питань про міжнародне становище, про новобудови в нашій країні і т. п. Я намагаюсь на всі питання дати зрозумілі і вичерпні відповіді. Часто я розповідаю про велику правду, які забезпечує радянському народу Сталінська Конституція, показую безправність і тяжке життя трудящих в капіталістичних країнах і т. п.

Зараз розпочався найбільший відповідальний етап агітаційної роботи серед виборців — агітація за кандидатів до місцевих Рад депутатів трудящих. В дні, що залишились до дня виборів, я буду ще більш старанно працювати серед населення, агітуючи за наших кандидатів. Я впевнена, що в день виборів всі мої виборці віддадуть голоси за кандидатів сталінського блоку комуністів і безпартійних.

З. МОСКАЛЕНКО.

Вивчати праці Й. В. Сталіна з питань мовознавства

Неоцінним внеском в науку є вивчені праці товариша Сталіна з питань мовознавства.

Особливе значення мають роботи Й. В. Сталіна для радянських мовознавців, і тому вивченю геніальних сталінських праць на філологічному факультеті повинно бути приділено найбільшої уваги.

З метою поглиблених і систематичного вивчення праць товариша Сталіна на п'ятих курсах українського і російського відділів філологічного факультету введено спецкурс «Основи сталінського вчення про мову».

Студенти, які спеціалізуються в галузі мовознавства, слухають додатково спецкурс «Вступ до загального мовознавства», побудований на основі

сталінських праць з мовознавства. Спецкурс читає професор Лур'є.

Крім того, праці товариша Сталіна вивчаються на студентських наукових гуртках. На засіданні гуртка мови була прочитана доповідь на тему «Вага і значення дискусії з питань мовознавства», на спільному засіданні гуртка мови і гуртка філософії була винесена доповідь «Походження мови і схрещення мов».

Але глибокі знання основ сталінського вчення про мову можуть бути лише при наявності самостійної роботи студентів над вивченням праць Й. В. Сталіна. Тому необхідно відключну увагу приділити вдумливому вивченю і концептуванню сталінських праць, а також опрацюванню статей радянських мовознавців, які з'явилися після закінчення дискусії в нашій пресі.

В. ВАЦЮК.

ТРИВОЖНІ СИГНАЛИ

Наближається зимова іспитова сесія. Склади іспити лише на «відмінно» та «добре» — обов'язок кожного студента.

Право мати монолітним колективом, організовувати товарицькі допомоги відсторончим, гостро критикувати тих, хто тягне групу назад, — ось одна із найважливіших умов успішного складання іспитів.

Переважна більшість студентів біологічного факультету на протязі семестру щоденно і систематично готується до зимової іспитової сесії.

Але є біологічному факультеті студенти, які вкрай погано готуються до семінарів. Так, наприклад, студентка І курсу т. Коровіна на одному із останніх семінарів з основ марксизму-лєнінізму одержала «дуже погано», студентка т. Шелудько — «погано».

Третіокурсники тт. Литвіненко, Гончарова, Зюськіна, Ільїна і Журавльова на семінарських заняттях з політекономії не можуть дати відповіді на ряд елементарних питань.

Поверхівство, відсутністю глибоко-го знання першоджерел з політеко-

номії характеризуються виступи на семінарах студентки IV курсу т. Петренко. Крім того, вона пропустила більше половини семінарських занять.

Часто не з'являються на семінарі з політекономії тт. Архипова, Нікітіна, Тарановська (IV курс).

Краще проходити семінарські заняття з діалектичного матеріалізму на V курсі. Але й тут, як не дивно, є ще прогульники. Так, студентка т. Анчарова ще не була ні на одному семінарі. П'ятикурсники тт. Редько, Курко, Висоцька, Бабак і Пустовойт пропустили більшу частину семінарських занять.

Комсомольським групам біологічного факультету треба негайно заслухати відчуті згадані студентів, розгорнути на групових комсомольських зборах принципову критику і самоkritику, створити відповідну громадську думку навколо прогульників та тих, хто погано готується до семінарів. Налагодити контроль за семінарськими заняттями — невідкладне завдання комсомольської організації біологічного факультету.

Є. ЛЕВЧЕНКО.

Чому не працює гурток філософії?

На біологічному факультеті було створено гурток філософії для студентів V курсу. Керував роботою гуртка викладач тов. Шумський.

Через деякий час, за рішенням партійної організації, гуртк було розширене. Було вирішено об'єднати в гуртку філософії студентів усіх курсів біологічного факультету, які розширилися.

Студенти біологічного факультету справедливо запитують: коли ж, нарешті, буде працювати філософський гуртк?

Адже небагато часу залишилось до кінця семестру. Невже в цьому семестрі не буде більше жодного заняття?

Г. ШТЕРЕНГО.

ПЕРЕД ІСПИТАМИ

Уже три місяці минуло з того часу, коли до університету, як і в інші вищі учили зкладали нашу країну, прибула молодь із середніх шкіл. Три місяці наполегливої праці студентів перших курсів дають можливість бачити їх успіхи і недоліки, дають змогу робити висновки про хід підготовки до зимової сесії.

З перших днів навчання в університеті студенти першого курсу філологічного факультету (укр. відділ) з запалом працюють над вивченням рекомендованої літератури з усіх дисциплін і особливо уважно вивчають твори класиків марксизму-лєнінізму.

Шоденno готуючись до семінарів з основ марксизму-лєнінізму, студенти курсу домоглися хороших наслідків. Семінари проходять завждава. Студенти дають чіткі відповіді, глибоко аналізуючи передложену з основ марксизму-лєнінізму.

Комсомольці Радченко, Касімова, Задира та ін. показали на семіна-

рах глибокі знання. Їх відповіді повні, обґрунтовані, змістовні.

Добре готуються до семінарів і такі студенти, як Лозовенко та Михайличенко, які з початку року не систематично працювали. Група своєчасно звернула на це увагу і допомогла їм.

Але є в групі, на жаль, такі студенти, які сумісно працюють лише над деякими дисциплінами. Так, наприклад, тт. В

МИР ПЕРЕМОЖЕ ВІЙНУ!

Народний клич

Зі всіх країн я чую клич могутній,
Підводиться незламний богатир.
Ви чуєте, заокеанські трутні,
Народу клич:

— За творчий труд!

— За мир!

Ви чуєте і тримтите, я знаю,
І з підлістю, властивою лиши вам,
Таємі плані кожен з вас плекає,
Долари бачити з кров'ю пополам.
І в той же час проложні дипломати
Брудним потоком кострубатих слів
На біле прагнуть перебарувати
Давно згорній хижий Білий дім.
А з того дому йдуть війська

в Корею,

Несучи смерть народам нависну.
Та клич могутній чути над землею:

— Геть руки від Кореї!

— Геть війну!

Народи світу грізно і суворо
Стоять на вахті миру день при дні.
Народ захоче—переверне гори,
Народ рішуче заявляє: «Ні!»
Не вийде, ні! Трудящі пращу
бачать,
Велику правду в зорянім Кремлі.
Вони за дружбу творчу і гарячу,
За мир,
за труд,
за щастя на землі!

Григорій В'ЯЗОВСКИЙ.

Батьківщина

Вже срібляться хмарки,
І на східнім кордоні світа.
Починяється день
В праці творчої буйній сназі.
Пахне свіжою газетою,
Яку рідний Сталін читає,
І сосновою стружкою пахнуть
Міста у далекій тайзі.
У життя наш народ
Велетенські плани проводить,
Сила наша—у правді,
Народ наш у волі зміцнів.
На трибуну в Нью-Йорку
Товарищи Вишинський виходить
І суворо таврує
Нової війни паліїв.
Прокидаеться місто,
Йому в світі рівних немає:
Там працює наш Сталін,
І щастя вступає в права.
І прекрасну планету
Крізь бурі і шторм направляє,
До днів комунізму веде
Зоресяна Москву!

Юхим ХОВІВ.

(Вірш студента Ленінградського
університету з російської пере-
клад П. Данилко).

Справа миру восторжествує! Хай живе миру в усьому світі! — впевнено заявляє, багатомільйонний радянський народ і всі прості люди світу.

Радянське студентство з величезною увагою стежило за роботою Другого Всеесвітнього конгресу прихильників миру, який відбувся в Варшаві і на якому були представники 80 країн.

З великою радістю зустріли студенти історичного рішення конгресу. «Миру не чекають—мир завоюють,— говориться в Маніфесті до народів світу. — Об'єднаймо наші зусилля і зажадаймо припинення війни, яка сьогодні спустошує

Корею, а завтра загрожує пожаром усьому світові.

Всі помисли радянської молоді зв'язані з мирною творчою працею на благо радянського народу. Почуттями великої ненависті до американо-англійських паліїв війни сповнені серця кожного студента.

Тема боротьби за мир у усьому світі все частіше з'являється в творчості наших студентів. Нижче ми публікуємо вірш аспіранта Григорія В'язовського та вірші студентів Грінчака, Ротберга, Філоненка і Едельмана, присвячені цій темі.

Два солдата

Там, где море грозно о песок
шуршить,
Юноша-солдат расстрелянный
лежит.
Над упрямой бровью возле самых
глаз
Жаркой алої крови струйка
запеклась...
Прикрывает телом он земли
клочек,
Дорогой земли, которую стерег.
Юноша-солдат из города Гензан-
Патріот корейский, славный
партизан.
Он хотел свободы, вольного труда,
Он желал народу счастья навсегда,
Он мечтал, как завтра над страной
горя
Ярко засияет новая зари.
И на бой суворый за мечты свою
Он ушел от дома, от родной семьи.
Он без тени страха жизнь отдал
в бою
За народ Кореи, за страну свою.

Среди фанз сгоревших, у межи,
На земле другой солдат лежит.
Ужасом наполнены глаза,
И на каске—буквы U.S.A.
Рот предметным стоном искащен.
Кто он? Фредди, Джекки или
Джон.
Что ему здесь нужно? Отчего
Все с презрением смотрят на него?
Он, туманом долларовым пьян,
Переплыл угрюмый океан,
Чтоб свершить здесь темные дела,
Чтобы грабить и сжигать дотла.
Это на его ладонях кровь
Девушек, малюток, стариков.
Порождение долларовой тьмы!..
Это он сжигал дома с детьми,
Чтобы прибыли дала война...
Что ж, теперь он получил сполна!

Там, где волны о песок шуршат,
Два солдата мертвые лежат...
Яркий светоч славы над одним,
Над другим—позора смрадний дым.

Владимир ФІЛОНЕНКО.

КОРЕЙСЬКОМУ ДРУГОВІ

Ми з тобою зовсім незнайомі,
І між нами віддалі немала,
Та діла твої усім відомі,
Нас еднають проти тими і зла.
Я в Одесі, в сонячному місті,
Де життя цвіте, неначе сад.
Чую я твої далекі вісти
Про бої, про подвиги солдат,
Про тяжкі народні негоди,
Про пожари, вбивства, кров дітей,
Чую клич до звільнення, свободи
Всіх корейських трудових людей.
І як ти, як всі трудяще світу,
Як Кореї дочки і сини,
Ненавиджу вбивць із Уолл-стріту,
Всіх кривавих паліїв війни.

Знаю твердо: їм не панувати
Над такими мужчинами, як ти!
Знаю твердо: прийде час розплати,
Ти зуміш іх перемогти!
Океан людських сердець вирує,
І огнем горячі палик чутти,
І весь світ наші голоси владний чує:
«Геть війну! Нехай цвіте життя!»
Друже мій, це голос міліонів
Чесних, мужніх, трудових людей.
В ньому воля, сила, міць народів,
В ньому правда сталінських ідей!
Так борись, кореець, ми з тобою
В цій священній боротьбі за мир.
Хай загине Уолл-стріту звір,
Що прийшов з проклятою війною!

Василь ГРІНЧАК.

Назыму Хикмету

Мы тебя
Ни разу не видали,
И немногим твой знаком портрет,
Но у сердца
Боевой медалью
Мы храним твой стих,
Назыム Хикмет!

Буртская зловещая темница...
В ней томился ты
Двенадцать лет,
Не желая с работой примиряться,
Как свободный
Гражданин-поэт!
Сквозь решетки
Разорвал оковы
Верой
В торжество грядущих дней,
Ты вошел в сердца
Правдивым словом,
Вдохновил на подвиги людей!
Палацам,
Тобою заклейменным,
Навсегда бы вытравить твой след.
Но с тобой
Поднялись миллионы,

И опять свободен ты,
Хикмет!
Ты зовешь
Бороться с произволом,
Где народ
Измучился в нужде,
Где не солнце,
А проклятый доллар
Тускло светит людям каждый день.
Где бы ни был,
Но руками строчек
Ты тянулся
К звездам на Кремле,
К той стране,
Где коммунизма зодчий
Борется за счастье на земле!
Запевалой мира
С вдохновеньем
С нами ты
Одним путем идешь!
Потому
Тебя с таким волнением
Слушает
Вся наша молодежь.

Георгий ЭДЕЛЬМАН.

ЛИСТИ ВИПУСКНИКІВ УНІВЕРСИТЕТУ

НА БЛАГО НАРОДУ

На адресу редакції надходять листи випускників нашого університету, в яких вони розповідають про свою роботу, а також дають корисні поради студентам.

Сьогодні публікуємо лист випускника географічного факультету інженера-гідролога М. Зубавленка.

Дорогі друзі! З ким, як не з вами, поділитися великою радістю колишньому студенту вашого університету. Подивіться на карту Союзу Радянських Соціалістичних Республік. Відмітки великих і малих міст, сині стрічки ріві і чорна сітка залізничних магістралей розкинулись по всій країні. Здається, що карта назавжди зберегла вид землі, як фотографія зберегла образ людини. Але це тільки здається. Подивіться завтра на карту нашої Батьківщини, і ви не вілізнаете її. Ви з подивом і в той же час з гордістю вигукнете: «Цього не було вчора на карті!» Так, тваріши, минув час стабільних карт. В нашій дні картя живе, карта змінюється, росте разом з ростом нашої країни. І, дивлячись на карту, ми бачимо не полотно, а квітучі простори нашої Батьківщини і натхнений труд радянської людини.

Адреса редакції: Одеса, вул. Петра Великого, 2, кімната 17. Телефон 2-62-58.

Друкарня Одеського університету ім. І. І. Мечникова. Одеса, вул. Шептіцького, 12.

Крокодиловы

Слезы

БАСНЯ

Товарищ Малик сказал,
что в устах представителей США слова о трагической судьбе рабочих народов звучат фальшиво. Это крокодилы слезы правящих кругов США.

(Из газет).

На сонцепеке, грея чешую,
Зарывшись поудобней, в ил,
Глотая слезы, Крокодил Жевал Свињу.
Но не поев досыта,
Сердито
Глазами рыскать стал вокруг.

И вдруг
На самом берегу, в бору,
Заметил Кенгуру.
— О'кей!—подумал Крокодил,
И к ней подплыл.
Всего в слезах увидя Крокодила,
Она угодливо спросила:
— Пardon! Что с вами, господин?
— О, мисс, дожил я до седин,
А вот болтає целый свет,
Что гангстер я и людоед.
Какая ложь! Какая клевета!
Я—джентльмен от морды до

хвоста!

Кричат, что я соседей жру!

А сколько слез мне стоит это!

— Ах, злые языки страшнее

пистолета!—

Сочувственно вскричала Кенгуру.

— Я—добрый дядя С'ЕМ,

Я помогаю всем.

Я и тебе непрочь

Помочь.

Ведь застревает в горле ком,
Когда тебя я вижу босиком.

А у меня, назло соседям,

Ты щеголяла бы, как лоди:

В танкетках на каучуке,

Носила б «паутинку»,

Жевала бы резинку,

Купалась бы в яичном порошке!

И с этих пор с сумой бы не

ходила,

Когда бы мне ты угодила.

Едва дыша, в бреду, в жару

Ему внимает Кенгуру...

И вдруг произошло несчастье:

Бедняга очутилась в пасти,

И Крокодил

Ее, представьте, проглотил.

Нельзя сказать, однако,

Чтобы при этом он не плакал...

Пора и отых дать перу.

Так в чём же басни этой сила?

Не верить бы французской Кенгуру

Американским крокодилам!

Евгения РОТБЕРГ.

На мою долю випало щастя бути учасником однієї із великих гідробудів. Згадується той день, коли я в останній раз переступив поріг рідного університету. «Станиця Цимлянська. Гідрологічна експедиція № 1» — так значилось в моєму відрядженні на роботу. Серце частіше забилось: та це ж Волгодонб! Ко-го із студентів географічного факультету не хвільovalа і не захоплювала проблема з'єднання Волги і Дону! Скільки на цю тему було доповідей і дискусій, скільки радісних і романтичних мрій в колі товаришів! І коли здійснюється мрія, хіба не завмірає серце від надмірних почуттів? ...Боязко і невпевнено входив я до начальника експедиції. Як він мене зустріне? Може скаже: «Вам, товаришу, тут робити нічого. На цьому гіганському будівництві потребні досвідчені люди, ветерани гідрології, а не ви, із школної партії...» Але від моєї непевності і боязності не залишилось і сліду після перших же слів начальника.